ସାଧାରଣ କାରଣ, ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ସମାଜ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ

ନଭେମ୍ବର 22,2001

[ଏସ୍. ପି. ଭରୁଚା, ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି, ସୟଦ ଶାହ ମହମ୍ମଦ କାଦରୀ, ଏନ୍. ସନ୍ତୋଷ ହେଗଡେ, ଏସ୍. ଏନ୍. ବାରିଭା ଏବଂ ଶିବରାଜ ଭି. ପାଟିଲ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ସଂସଦ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦରମା, ଭତ୍ତା ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଅଧିନିୟମ 1954:

ଧାରା 8 ଏ - ଏହାର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବୈଧତା ।

ବିଧାନସଭାଗତ ସଂସଦର ସଦସ୍ୟ - ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇଁ - ଧାରା 8A ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା - ବିଧାନସଭାଗତ ସାମର୍ଥ୍ୟତା - ସମ୍ବିଧାନର ସପ୍ତମ ଅନୁସୂଚୀର ତାଲିକା 1 ର ପ୍ରବେଶିକା 97 ଦ୍ୱାରା ସଂସଦକୁ ଏପରି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି - ଧାରା 106 କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯାହା ସଂସଦର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନକୁ ବାରଣ କରେ - ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ, ଧାରା 106 ।

ସଂସଦ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦରମା, ଭତ୍ତା ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଅଧିନିୟମ 1954 ର ଧାରା 8ଏ ର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବୈଧତାକୁ ଏହି ଆବେଦନରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଏହି ଧାରା 1976 ମସିହାରେ ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ କିଛି ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରି ସଂସଦ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ (1) ଯେଉଁଠି ସାମ୍ବିଧାନିକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ସମ୍ବିଧାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି; (2) ସଂସଦ ସଦସ୍ୟମାନେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି କାରଣ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 106ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଭାରତ ସଂଘ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ (i) ଧାରା 8A ସମ୍ବିଧାନର ସପ୍ତମ ଅନୁସୂଚୀର ତାଲିକା 1 ର ପ୍ରବେଶିକା 73

ଏବଂ 97 ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ; (ii) ଧାରା 106 ଏକ ସକ୍ଷମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ସଂସଦ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଏ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ : ଏହି ମାମଲାରେ ଜଡିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ସାମର୍ଥ୍ୟତାର ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସଦର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦରମା, ଭତ୍ତା ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଅଧିନିୟମ, 1954 ର ଧାରା 8A ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା । ଏହିପରି କ୍ଷମତା ସଂବିଧାନର ତାଲିକା –1 ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭିତ୍ତିକ ପ୍ରବେଶିକା 97 ଦ୍ୱାରା ସଂସଦକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଧାରା 106 କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସଂସଦ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନକୁ ନିଷେଧ କରୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ।

ଡି. ଏସ୍. ନକାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ **ସଂଘ, [1983] 1 ଏସ୍. ସି. ସି. 305, ଉଲ୍ଲେଖିତ ।**

ଦେୱାନୀ ମୂଳ ଅଧିକାରିତା : ରିଟ୍ ଆବେଦନ (C) ସଂଖ୍ୟା 984/1991

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ।

ସହିତ

W. P. (C) ସଂଖ୍ୟା 246/1993 ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲ୍, ପ୍ରଶାନ୍ତ ଭୂଷଣ, ସଞ୍ଜୀବ କପୁର, W.P. ସଂଖ୍ୟା 246/93 ରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ରାମ ଶରଣ ଶର୍ମା, ପି. ପରମେଶ୍ୱରନଙ୍କ ପାଇଁ ମନୀଷ ସିଂଘଭି, ଏସ୍.ଏନ୍. ଟେରଡୋଲ୍ ।

ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଭରୁଚାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସଂସଦ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ଅଧିନିୟମ 1954 ସଂସଦ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ 1976 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ମୂଳ ଆଇନର ନାମ ବଦଳାଯାଇ ସଂସଦ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦରମା, ଭତ୍ତା ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଅଧିନିୟମ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ

ସଂସଦ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା କେତେକ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରିବା ଉପରେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଧାରା 8A ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ଧାରା 8A କୁ ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମୂଳତଃ ସୂଚିତ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ହାର ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉକ୍ତ ଧାରା 8A ର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା କରାଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

W.P. (C) ସଂଖ୍ୟା 984/1991 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଭୂଷଣ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 106 ଏବଂ 195 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ଧାରା 106 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> "*106. ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା - ସଂସଦର ଯେକୌଣସି* ଗୃହର ସଦସ୍ୟମାନେ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ସଂସଦ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପାଇବା ପାଇଁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସମ୍ବିଧାନ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ ସଭାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହାରରେ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଭତ୍ତା ପାଇବେ ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 195 ରେ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭା ଓ ବିଧାନ ପରିଷଦର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଶ୍ରୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଭୂଷଣ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ବିଧାୟକମାନେ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 125 ଓ 221ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲମାନେ ତୁଳନା କରିଛନ୍ତି । ଧାରା 125 (2) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଚାରପତିମାନେ ସମୟ ସମୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରୁଥିବା ସୁବିଧା ଏବଂ ଭତ୍ତା ଏବଂ ଅନୁପସ୍ଥିତି ଛୁଟି ଏବଂ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧିକାର ପାଇବା ପାଇଁ ହକଦାର ହେବେ । ଧାରା 221 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଧାରା 148 ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଜଣେ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏବଂ ଅଡିଟର ଜେନେରାଲଙ୍କ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ

ଜଣେ ସାମ୍ବିଧାନିକ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ଦିଆଯିବା କଥା, ସେଠାରେ ସମ୍ବିଧାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଧାରା 106 ଅନୁଯାୟୀ ସଂସଦ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନକରି, ଏହା ଧରି ନିଆଯିବା ଉଚିତ ଯେ ସେମାନେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ *ଡି.ଏସ୍. ନାକାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ,* [1983] 1 SCC *305 ରେ* ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ହେଉଛି ଏକ ଶବ୍ଦ ଯାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୟସରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାମୟିକ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଅସମର୍ଥତାର ବୟସ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ଏବଂ ଏହା ସାଧାରଣତଃ ଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ସ୍ୱାଭାବିକ ଜୀବନର ବାକି ସମୟ ପାଇଁ ଜାରି ରହେ । ସଂସଦ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ, ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ପଦ ତ୍ୟାଗ କରିବା ସମୟରେ ସବୁବେଳେ ଅସମର୍ଥତାର ବୟସରେ ନଥାନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀ W.P. (C) ସଂଖ୍ୟା 246/1993 ରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ହାଜର ହୋଇ, ଧାରା 14 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ସାଂସଦମାନଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭେଦଭାବ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ କି ବିଚାରପତିଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ମହାଭିଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲ ସମ୍ବିଧାନର ସପ୍ତମ ଅନୁସୂଚୀର ତାଲିକା 1 ର ପ୍ରବେଶିକା 73 ଏବଂ 97 ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରବେଶିକା 73 ସଂସଦକୁ ସଂସଦ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା ସମ୍ପର୍କରେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ପ୍ରବେଶିକା 97 ସଂସଦକୁ ତାଲିକା II କିମ୍ବା ତାଲିକା III ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସମକାଳୀନ ତାଲିକାରେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଏ । ବିଜ୍ଞ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲ୍ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉକ୍ତ ଧାରା 8A ଅନୁସାରେ ଅଧିକୃତ କରାଯାଇଥିବା ଦେୟଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଏ । ଦରମା ଏବଂ ଭତ୍ତା' ପ୍ରବେଶିକା 73 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଲିକା 1 ର ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରବେଶିକା 97 ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା

106 ଏକ ସକ୍ଷମକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ଏବଂ ସଂସଦ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ଭାବରେ ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସମସ୍ୟାଟି ହେଉଛି ସାମର୍ଥ୍ୟତାର ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଅର୍ଥାତ୍, ଉକ୍ତ ଧାରା 8A କୁ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ପାଇଁ ସଂସଦର କ୍ଷମତା । ତାଲିକା–1 ର ପ୍ରବେଶିକା 73 ବିଷୟରେ ଆମକୁ ଆଲୋଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କାରଣ ତାଲିକା–1 ର ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରବେଶିକା 97 ଦ୍ୱାରା ଏପରି କ୍ଷମତା ସଂସଦକୁ ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି ଆମେ ସନ୍ଦେହରେ ନାହୁଁ, ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 106 କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସଂସଦ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନକୁ ନିଷେଧ କରୁଥିବା କୌଣସି ପ୍ରାବଧାନ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଆମ ମତରେ, ରିଟ୍ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଯୁକ୍ତିହୀନ ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. 　　　　　　　　　　　　　　　 ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ କୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।